

[Oluf Johansen.]

Hvis jeg nu her skulde fremkomme med et Ønske, skulde det være dette, at der kunde blive noget mere Jord til Udstykning, end der har været hidtil, takket være de Saneringslaan, der er ydet. Jeg tænker først og fremmest paa Oprettelsen af nye Brug, men ogsaa paa, at mange af de større Landbrugere, som kan faa Saneringslaan, vilde kunne afgive Jord til de mange smaa indeklemte Husmænd, der bor i Nærheden. At man ad den Vej kunde løse dette Spørgsmaal i adskillige Tilfælde, om de forskellige Led i Administrationen havde Opmærksomheden mere henvendt derpaa, tvivler jeg ikke om.

Dernæst vil jeg gerne fremsætte nogle Betragtninger i Anledning af nogle af de Udtalelser, som er fremført af andre ærede Ordførere her i Dag. Der er først og fremmest den Betragtning, som det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen) nævnte, at man gennem Administrationen skulde søge at naa til en hurtigere Behandling af Sagerne end hidtil. Jeg har Indtrykket af, at man inden for Administrationen stærkt har tilstræbt en betydelig hurtigere Behandling end den, man hidtil har haft, og at det ogsaa i Fremtiden vil blive Følgen, men naturligvis er det rigtigt, som fremført af det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange), at Administrationen paa dette Omraade ikke kan arbejde hurtigere end forsvarligt af Hensyn til Statens Økonomi.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kurstabet paa Obligationerne, som Venstre har gjort til et meget stort Spørgsmaal, tror jeg, at Venstre i denne Sag skal lære, at det er klogt at spise, medens Maden er paa Bordet, det er klogt at handle, medens Tid er. Det er Venstre, der først og fremmest har Ansvar for, at Saneringsloven fik netop disse Bestemmelser om Laanenes Udbetaling i Obligationer, hvorved Kurstabet opstaar. Jeg tror, som sagt, man skal erkende, at det først og fremmest er Partiet Venstre selv, der har Ansvar for, at Loven fik denne Form, da man behandlede Forslaget i Fjor.

Saa vel det ærede 10de tingvalgte Medlem som det ærede 10de Medlem for 2den Kreds fremførte forskellige Ting om Landbrugets Stilling i al Almindelighed. Det er af de to ærede Ordførere blevet nævnt, at man ikke skal søge at sætte Skel inden for Landbrugerne og yde Tilskud, der bidrager til at sætte et Skel inden for Landbruget. Jeg vil gerne herom i Tilknytning til, hvad jeg allerede paa et tidligere Tidspunkt har

sagt, pege paa, at baade Grænsen ved de 30 000 Kr. i Afsnittet om Rentetilskud og Grænsen ved de 100 000 Kr. for Saneringslaan er Udtryk for en naturlig Grænse, skabt af Udviklingen og Krisens Vilkaar.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) kom ind paa nogle Betragtninger over de forskellige Former for Landbrug og fremhævede Nødvendigheden af at have større Landbrug, mindre Landbrug og smaa Landbrug. Jeg skal ikke komme ind paa en Drøftelse af dette Spørgsmaal, det tillader Tiden her ikke. Jeg vil heroverfor kun fremføre, at det er min Opfattelse, at Tidens Krav er flere Landbrug, flere mindre Landbrug, en forøget Udstykning.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds mente, at Lovforslaget ikke opfordrer Landmændene til Sparsommelighed og Forsigtighed — det ærede Medlem brugte endda Udtrykket, at man ligefrem opfordrede til at forøge Gælden. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i denne Betragtning. Jeg mener, at Tiderne er saadanne, at enhver Landbruger med fuldt Ansvar for sin Bedrift og sin Fremtid tvinges til at disponere fornuftigt.

Jeg skal ikke komme ind i en lang Drøftelse af, hvad der burde gøres over for Landbruget paa langt Sigt. Det ærede Medlem fremførte den Betragtning, at Tilskudsordningen ikke løser Landbrugsproblemet paa langt Sigt, og deri har det ærede Medlem Ret; men naar det ærede Medlem fører forskellige Ting frem til Diskussion til Belysning af sit Synspunkt, saa betyder det jo aldeles ikke, at de Ting, som det ærede Medlem fremfører, Ejendomsskatternes Nedsættelse og forøgede Indtægter paa forskellig Vis, vilde skabe Rentabilitet i det danske Landbrug. Det var interessant, om man for en Gangs Skyld ikke blot fra de Konservatives Side, men ogsaa fra Venstres Side kunde faa en Plan over, hvorledes man virkelig kan skabe et rentabelt Landbrug, thi jeg vil paastaa, at de Synspunkter, som er fremført fra den Side, ikke løser Spørgsmaalet. Lad mig blot nævne de Modsigelser, som de af Det konservative Folkeparti fremsatte Krav rummer. Sammenhold f. Eks. bare de Konservatives Tale om Nedsættelse af Ejendomsskatterne med det Krav, der gennem flere Aar er fremført fra konservativ Side om Kornprisernes Forhøjelse, og som nu fremføres med mindre Styrke, blot fordi vi staar over for højere Kornpriser. Tænk paa det mindre Landbrugs Stilling, hvis disse to Krav skete Fyldest samtidigt! Det kunde meget let betyde, at Fordelen ved en